

[Torben Lund]

AIDS, men ikke desto mindre må jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne blankt afvise forslaget, og det er med de samme begrundelser, som vi har afvist det tidligere. Man vil nemlig opnå præcis det modsatte af det, man angiver som formålet, hvis et flertal i Folketinget skulle gå hen og vedtage dette lovforslag. Sundhedsministeren har redegjort for langt de fleste af begrundelserne for at sige nej til Fremskridtspartiets forslag, og jeg skal derfor her gøre det meget kort.

Der er efter kønssygdomslovgivningen kun én juridisk virkning, der kan have betydning, og det er, at de syge eller de smittede har krav på at få gratis lægebehandling, men det er jo et krav, de har efter lovgivningen i øvrigt her i landet. Der er ganske vist i kønssygdomslovgivningen en bestemmelse om, at man formelt set kan have pligt til at lade sig undersøge og behandle. Her er vi lige nøjagtig ved kerneproblemet omkring AIDS, nemlig at der ikke er noget behandlingstilbud i forhold til AIDS. Derfor bliver den bestemmelse af formel karakter i forhold til AIDS og uden noget reelt indhold. Det ville være meningsløst at bruge den begrundelse.

Jeg tror faktisk, at Fremskridtspartiet har den opfattelse, at reglerne om oplysningspligt stadig væk står i lovgivningen om kønssygdomme. Det gør de altså ikke. Der er ingen regler om pligt til at oplyse, hvem man eventuelt kan være smittet af, eller hvem man eventuelt kan have smittet. Det er en udbredt myte, at det stadig væk står i lovgivningen, men det gør det altså ikke.

Det er også en myte, at man kan nedlægge forbud mod samleje efter lovgivningen om kønssygdomme. Der findes ikke i kønssygdomslovgivningen nogen bestemmelse, der giver adgang til at nedlægge et sådant forbud. Det ville da i øvrigt være ganske meningsløst også i forhold til AIDS.

Vi kender jo meget, meget sikre beskyttelsesmåder i forhold til AIDS, og derfor er der slet ikke nogen grund til overhovedet at overveje et samlejeforbud. Det er alene et spørgsmål om oplysning om de måder, man kan beskytte sig på imod den pågældende sygdom, en oplysning, som kan føre til, at flere ændrer deres adfærd.

Jeg vil godt bruge erfaringerne om de kønssygdomme, vi kender i kønssygdomslovgivnin-

gen, som eksempel på, at denne oplysning og denne ændrede adfærd rent faktisk nu er ved at virke. Vi kan se her inden for de seneste par år, hvor man virkelig har sat ind med oplysning om sikker sex og en ændret adfærd på dette område, at de kønssygdomme, vi kender i kønssygdomslovgivningen, for første gang for alvor er faldet dramatisk.

Det illustrerer i hvert fald for mig, at det ikke er igennem en tvangslovgivning eller straffelovgivning, man begrænser kønssygdomme eller begrænser en sygdom som AIDS. Det er et spørgsmål om at oplyse befolkningen om, hvilke muligheder man har for at beskytte sig imod de pågældende sygdomme.

Lis Aaltonen (KF):

Jeg vil godt sige tak for ministerens redegørelse.

Som ministeren sagde i sit indlæg, havde vi jo en forespørgselsdebat her i foråret om nye initiativer i bekæmpelse af AIDS-sygdommen, hvor Folketinget vedtog en dagsorden, der nok en gang bekræftede, at den danske indsats mod AIDS fortsat bygger på frivillighed, anonymitet, åben, direkte og ærlig information, den enkeltes tryghed ved henvendelse til sundhedsmyndighederne samt ønsket om at undgå enhver form for diskrimination.

Her har vi så en genfremsættelse af et tilsvarende lovforslag fremsat af Fremskridtspartiet. Det Konservative Folkeparti har ikke ændret holdning i forhold til forespørgselsdebatten i foråret. Indsatsen imod AIDS skal først og fremmest være oplysning, oplysning og atter oplysning. Vi er fortsat af den opfattelse, at vi ikke kan bruge lov om bekæmpelse af kønssygdomme i forbindelse med bekæmpelsen af udbredelsen af den frygtede sygdom AIDS til noget positivt.

Vi ser med stor alvor på den risiko, f.eks. ansatte inden for sygehusvæsenet, de praktiserende læger, deres medarbejdere, politiet og medarbejdere ved fængselsvæsenet m.fl. udsættes for ved varetagelse af deres arbejde.

Vi kan ikke gå ind for det foreliggende lovforslag, men vi opfordrer ministeren til meget nøje at vurdere, om en anden lovgivning er nødvendig for at sikre den store kreds af borgere, der ganske uforskyldt kan blive udsat for at blive AIDS-smittet, også ud over, hvad den borgerlige straffelov indeholder af bestemmel-